

ปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดลำพูน ปี ๒๕๔๘

(Risk factors Related to Sexual Behavior of High School Students in Lamphun Province, 2005)

ดราวดี้ นันทขว้าง

พ.บ.*

Daravadee Nunthakwang B.Ns*

*สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

*Lamphun Provincial Health Office

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ และปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ จังหวัดลำพูน จำนวน ๒,๐๑๘ คน ที่ผ่านการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ให้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้คอมพิวเตอร์มือถือ ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ และทดสอบความรู้ความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาพบว่า สัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิงใกล้เคียงกัน เท่ากับร้อยละ ๔๙.๓ และร้อยละ ๕๐.๗ ตามลำดับ กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ร้อยละ ๓๘.๖ (จำนวน ๗๗๙/๒,๐๑๘ คน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๒๘.๒ (จำนวน ๕๖๙/๒,๐๑๘ คน) และ นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ ร้อยละ ๓๓.๒ (จำนวน ๖๗๐/๒,๐๑๘ คน) ส่วนใหญ่มีอายุ ๑๗ ปี ร้อยละ ๓๖.๗ (จำนวน ๗๔๑/๒,๐๑๘) พักอาศัยกับบิดามารดา ร้อยละ ๘๖.๐ (จำนวน ๑,๗๓๖/๒,๐๑๘ คน) กลุ่มตัวอย่างเพศชายเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วีดีโอโป๊ มากกว่าเพศหญิง เท่ากับร้อยละ ๗๒.๓ และ ๔๐.๒๔ ตามลำดับ ร้อยละ ๕๐.๒ (๑,๐๑๓/๒,๐๑๗ คน) เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ผ่านเกณฑ์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ตามมาตรฐานของ UNGASS เพียงร้อยละ ๒๕.๕ เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ ๑๖.๖ โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๒ เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วสูงที่สุดร้อยละ ๓๔.๘ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เพียงร้อยละ ๔๑.๑ และมีเพศสัมพันธ์โดยได้รับสิ่งตอบแทนร้อยละ ๖.๓ ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ อายุ ๑๒ – ๑๔ ปี มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าอายุอื่น ๑๒.๕ เท่า อายุ ๑๕ – ๑๗ ปี มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าอายุอื่น ๒.๐ เท่า เพศชายมีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง ๑.๕ เท่า นักเรียนที่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์โป๊ เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วีดีโอโป๊ มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคย เท่ากับ ๐.๕๗ เท่า, ๐.๓๙ เท่า และ ๐.๒๔ เท่า ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ ๙๕ ตามลำดับ ผลจากการศึกษาครั้งนี้ นำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อกำหนดมาตรการเรื่องเพศศึกษา การฝึกทักษะชีวิต การป้องกันปัญหาด้านสุขภาพ และการให้สุศึกษาแก่นักเรียนในสถานศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์, นักเรียนมัธยมศึกษา, นักเรียนอาชีวศึกษา, พฤติกรรมทางเพศ, คอมพิวเตอร์มือถือ

Abstract

The purpose of this research is to study sexual behavior and risk factors of 2,018 of Lamphun's Mathayom 2 and 3 students, 2nd year vocational student. Data was collected by questionnaire. Questionnaires were composed of general information, sex behavior, HIV knowledge and awareness test. Data was analyzed by descriptive statistics and multiple regression analysis(Palm Zire 21).

Most of the respondents were Mathayom 2 student (38.60 %), 17 year old (36.7 %). The youngest 12 and oldest 21 (average 15.5 year old) reported access to pornographic media. Most of them stay with their parent (80 %). The most popular media is video(59.1 %). Respondents were 72.3 % Male and 40.2% Female, 50.20% drink alcohol. The number of respondents answering according to UNGASS criteria for HIV prevention was low 25.50 %. 16.6 % respondent have sex experience, 2nd year vocational student were the highest group to have sex experience (34.8%). Condom use in first time sex was 41.1% and 6.3 % had sex for money. Sex experience in students show the younger age group, males, alcohol use and pornographic access were higher more risk than older age groups, female, no alcohol use, and no pornographic access. Form these findings we can develop guidelines for sex education, life skills training, health promotion and health education for high school students.

Key words: sexual behavior, Students in Mathayom 2, 5. Vocational 2, Palm Zire 21

บทนำ

ปัจจุบันผลจากอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางเพศในวัยรุ่นตามอารยธรรมตะวันตก ที่หลั่งไหลเข้ามาและความก้าวหน้าของสื่อต่างๆ ในยุคของการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้การรับสื่อทางเพศเป็นไปได้โดยง่ายเยาวชนเกิดการเรียนรู้ และลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่จะชักจูงวัยรุ่น ให้มีการแสดงออกทางเพศที่ขาดความรับผิดชอบ และการขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการดูแลและป้องกันตนเอง จึงมีแนวโน้มทำให้เกิดปัญหาทางเพศในวัยรุ่นทวีความรุนแรงมากขึ้น

จากข้อมูลของกองระบาดวิทยา (2539) พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 42.03 ผู้ป่วยโรคเอดส์มีอายุระหว่าง

20 -29 ปี สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มอายุที่พบผู้ป่วยโรคเอดส์มากที่สุด มีการติดเชื้อตั้งแต่ชีวิตวัยเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งจากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า นักเรียนชาย เริ่มปรากฏพฤติกรรม การร่วมเพศครั้งแรก เมื่ออายุ 13 ปี และส่วนใหญ่ การร่วมเพศจะเกิดในช่วงอายุ 14 -15 ปี ส่วนนักเรียนหญิงปรากฏการร่วมเพศครั้งแรก เมื่ออายุ 15 ปี และส่วนใหญ่การร่วมเพศจะเกิดขึ้นในช่วงอายุ 17 -18 ปี ซึ่งปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญของการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในปัจจุบัน คือ การมีเพศสัมพันธ์ มีถึงร้อยละ 80.02 (กองระบาดวิทยา, 2539) จะเห็นได้ว่า กลุ่มนักเรียนนับเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ที่สำคัญกลุ่มหนึ่ง จากการศึกษาขององค์การนานาชาติ เพื่อร่วมกันพัฒนา (PLAN) ประเทศไทย และมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พบว่านักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 11 ส่วนนักเรียนชายที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ มากถึงร้อยละ 27

จากสถานการณ์ดังกล่าว จึงอาจทำให้เด็กวัยรุ่นปัจจุบันยังอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อปัญหาต่างๆ อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเอดส์ เพราะมีปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางสังคมปัจจุบัน อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และสื่อต่างๆ แต่ก็มีวัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งที่อาจสามารถดำเนินชีวิต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ วิธีคิดการตัดสินใจ ในการแสดงออกเรื่องเพศ การดูแลด้านร่างกาย การจัดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่เสี่ยงต่อปัญหาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีแง่มุมที่น่าสนใจ และควรที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของวัยรุ่นเหล่านี้ ซึ่งจังหวัด ลำพูน ได้ศึกษากลุ่มซึ่งเป็นตัวแทนของวัยรุ่นในสถานศึกษา คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 อันจะเป็นข้อมูลที่น่า ไปสู่การป้องกัน แก้ไขปัญหาเอดส์ ในกลุ่มเยาวชน ได้ถูกต้องต่อไป และเพื่อให้สอดคล้อง กับโครงการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาของสำนักกระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในประชากรกลุ่มนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ในจังหวัดลำพูน

วัสดุ และวิธีการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (descriptive correlation research)

ประชากรที่ศึกษา เป็นกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาภาคปกติในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,422 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2,268 คน และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 จำนวน 1,000 คน จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 40 แห่งการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 779 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 569 คน และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 จำนวน 670 คน รวมทั้งสิ้น 2,018 คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ใช้แบบสอบถามของสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ตอบด้วยตนเอง (Self-administered questionnaire) โดยใช้คอมพิวเตอร์มือถือ palm[®] รุ่น Zire 21 ใช้ระบบปฏิบัติการ Palm OS Version 5.2.1 ใช้โปรแกรมภาษาไทย Thai Pos และใช้โปรแกรม Satelife Froms Version 5.2 เป็นโปรแกรมสำหรับพัฒนาแบบสอบถาม ซึ่งจะแตกต่างกันระหว่างชั้นปี และเพศ แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์การร่วมเพศ

ส่วนที่ 3 ประสบการณ์การใช้สารเสพติด และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 4 ความรู้ และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ จำนวน 5 ข้อ ของ UNGASS

(United Nation General Assembly Special Session on HIV/ AIDS)

วิธีการเก็บข้อมูล

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ ให้นักเรียนตอบคำถามโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ palm[®] รุ่น Zire มีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานร่วมกับอาจารย์ ของโรงเรียนที่สุ่มเลือกได้
2. ดำเนินการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 – 10 สิงหาคม 2548
3. จัดเตรียมโต๊ะนักเรียนเป็นแถวตามลักษณะการจัดที่นั่งสอบ ติดหมายเลขบนโต๊ะ ให้ตรงกับหมายเลขเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ
4. ชี้แจงวิธีการใช้เครื่องมือแก่กลุ่มตัวอย่างทราบโดยละเอียด กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามในเครื่องมือได้อย่างอิสระ ไม่ลงชื่อ หากมีข้อสงสัย จะชี้แจงรายบุคคล
5. ตรวจสอบข้อมูล เฉพาะสถานะของคำตอบว่าครบถ้วน หรือไม่เท่านั้น ไม่สามารถตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลได้ ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความมั่นใจในการกรอกข้อมูล

การรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ จะถูกถ่ายโอนสู่เครื่องคอมพิวเตอร์กลาง โดยผ่านโปรแกรม palm desktop, Satellite forms V.5.2 และ Microsoft access 2000 ทุกวัน และข้อมูลจะถูกเรียบเรียงโดยโปรแกรม Epi Info 2002 จากนั้นนำข้อมูลที่เรียบเรียงแล้ว นำเข้าโปรแกรม SPSS for window version 11 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Analysis Statistics)

ผลการศึกษา

1. ลักษณะของประชากร

กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาจำนวน 2,018 คน เพศชายและหญิง มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน เท่ากับร้อยละ 49.30 และ 50.70 ตามลำดับ อายุเฉลี่ย 16.9 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี เท่ากับร้อยละ 36.72 อายุเฉลี่ย 16 ปี ต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 21 ปีพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 86.00 โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พักอาศัยกับบิดามารดาสูงสุดร้อยละ 88.50 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 87.8 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ร้อยละ 81.79 การเข้าถึงสื่อลามก ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซด์โป๊ และการดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วิดีโอโป๊ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วิดีโอโป๊ สูงสุด ร้อยละ 59.07 โดยที่เพศชายเคยดูมากกว่าเพศหญิง เท่ากับร้อยละ 72.26 และ 46.24 ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แยกรายชั้นปี พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 เคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วิดีโอโป๊ สูงสุดเท่ากับร้อยละ 75.22 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 71.88 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 35.81 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 50.20) โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงสุดร้อยละ 70 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 56.77 (ตาราง ที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นเรียน

ข้อมูล	ชั้น ม. 2(N=779)	ชั้น ม. 5(N=569)	ชั้น ปวช. 2(N=670)	รวม(N=2,018)
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)
เพศ				
ชาย	400 (51.35)	241 (42.35)	354 (52.84)	995 (49.30)
หญิง	379 (48.65)	328 (57.65)	316 (47.16)	1,023 (50.70)
อายุ				
12 -14 ปี	766 (98.33)			766 (38.0)
15 -17 ปี	13 (1.67)	557 (97.89)	582 (86.87)	1,152 (57.1)
18 -21 ปี		12 (2.11)	88 (13.13)	100 (4.9)
ค่าเฉลี่ย				16.9 ปี (SD 0.71)
บุคคลที่พกอาศัย				
บิดา มารดา	684 (87.80)	504 (88.58)	548 (81.79)	1,736 (86.0)
ญาติ	62 (7.96)	41 (7.20)	32 (4.78)	135 (6.7)
เพื่อน/หอพัก/แฟน	1 (0.13)	3 (0.53)	35 (5.22)	39 (1.9)
คนเดียว	-	2 (0.35)	14 (2.09)	19 (0.8)
อื่นๆ	32 (4.11)	19 (3.34)	41 (6.12)	92 (4.6)
การใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์				
เคย	200 (25.67)	280 (49.21)	308 (46.04)	788 (39.07)
ไม่เคย	579 (74.33)	289 (50.79)	361 (53.96)	1,229 (60.93)
การดูหนังสือไป วีซีดีไป วีดีโอไป				
เคย	279 (35.81)	409 (71.88)	504 (75.22)	1,192 (59.07)
ไม่เคย	500 (64.19)	160 (28.12)	166 (24.78)	826 (40.93)
การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				
เคย	221 (28.37)	323 (56.77)	469 (70.00)	1,013 (50.20)
ไม่เคย	558 (71.63)	246 (43.23)	201 (30.00)	1,005 (49.80)

2. ประวัติการมีเพศสัมพันธ์

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก และการใช้ถุงยางอนามัย

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 16.61 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยที่นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วสูงสุด เท่ากับร้อยละ 34.8 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับร้อยละ 15.7 มีอายุน้อยที่สุด 12 ปี บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก

คือแฟนหรือคูรัก คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมาได้แก่ เพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น ร้อยละ 4.8 มีเพศสัมพันธ์กับ หญิงขายบริการน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 0.9 มีการใช้ ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เพียงร้อยละ 41.1 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพปีที่ 2 มีการใช้ถุงยางอนามัยต่ำที่สุดเพียง ร้อยละ 4.4 นักเรียนหญิงมีการร่วมเพศด้วยความสมัครใจสูง

มากร้อยละ 71.1 โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศหญิงร่วมเพศด้วยความสมัครใจสูงสุดร้อยละ 82.2 รองลงมาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 66.7 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ร้อยละ 66.3 ตามลำดับ

เพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่มีประวัติการมีเพศสัมพันธ์แล้ว จำนวน 249 คน ให้ประวัติการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรัก ร้อยละ 95.6 หญิงหรือชายอื่น ร้อยละ 19.3 และหญิงขายบริการร้อยละ 8.8 อัตราการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงขายบริการ พบร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ การใช้กับหญิงหรือชายอื่นร้อยละ 45.0 กลุ่มตัวอย่างมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์โดยได้รับสิ่งตอบแทน ร้อยละ 6.3 (ตารางที่ 2)

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแฟนหรือคูรักในอัตราต่ำที่สุดเพียงร้อยละ 30.2 และ

อัตราการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งใกล้เคียงกันในหญิงหรือชายอื่นและผู้ขายด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 59.2 และ 57.1 ตามลำดับ

3. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาจากการตอบคำถามทุกข้อตามข้อคำถามของ UNGASS ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 5 (ตารางที่ 3) พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีมาก ผ่านความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานของ UNGASS เพียงร้อยละ 25.5 โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผ่านมาตรฐานสูงสุด รองลงมาได้แก่ นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ ร้อยละ 34.3, 26.4 และ 18.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาประเด็นความรู้รายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รู้ว่าการใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกันทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ ร้อยละ 98.3 มีความรู้ ว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ และ เท่ากับร้อยละ 95.6 สำหรับประเด็นความรู้ ปัจจุบันมีขายยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) ได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบถูกเพียงร้อยละ 54.3 เท่านั้น

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของประวัติการมีเพศสัมพันธ์

ข้อมูลการศึกษา	ชั้น ม. 2 จำนวน (%)	ชั้น ม. 5 จำนวน (%)	ชั้น ปวช. ปี 2 จำนวน (%)	รวม จำนวน (%)
การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	N=779	N=569	N=669	N=2,017
เคยมีเพศสัมพันธ์	14 (1.80)	88 (15.5)	233 (34.8)	335 (16.6)
อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	N=14	N=88	N=234	N=336
$\bar{X} \pm SD$	13.1 $\pm$ 1.4	15.4 $\pm$ 1.3	15.8 $\pm$ 1.1	15.7 $\pm$ 1.3
การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	N=14	N=88	N=234	N=336
กับแฟนหรือคูรัก	7 (50.0)	79 (89.8)	207 (88.5)	293 (87.2)
กับผู้ขายด้วยกัน	3 (21.4)	4 (4.6)	7 (3.0)	14 (4.2)
กับหญิงอื่น	-	3 (3.4)	13 (5.6)	16 (4.8)
กับชายอื่น	3 (21.4)	2 (2.3)	5 (2.1)	10 (3.0)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของประวัติการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)

ข้อมูลการศึกษา	ชั้น ม. 2 จำนวน (%)	ชั้น ม.5 จำนวน (%)	ชั้น ปวช. ปี 2 จำนวน (%)	รวม จำนวน (%)
กับหญิงขายบริการ	1 (7.1)	-	2 (0.8)	3 (0.9)
ใช้ถุงยางอนามัย	6 (42.9)	35 (39.8)	97 (41.5)	138 (41.1)
ด้วยความสมัครใจ (เพศหญิง)	N=6	N=45	N=98	N=149
	4 (66.7)	37 (82.2)	65 (66.3)	106 (71.1)
การมีเพศสัมพันธ์รอบปีที่ผ่านมา				
แฟนหรือคูรัก	N=4	N=68	N=177	N=249
	4 (100.0)	64 (94.1)	170 (96.0)	238 (95.6)
ผู้ชายด้วยกัน	N=400	N=241	N=354	N=995
	1 (0.2)	2 (0.8)	4 (1.1)	7 (0.7)
หญิงอื่น หรือชายอื่น	N=4	N=69	N=181	N=254
	1 (25.0)	16 (23.2)	32 (17.7)	49 (19.3)
หญิงขายบริการ	N=2	N=33	N=102	N=137
	1 (50.0)	3 (9.1)	8 (7.8)	12 (8.8)
การใช้ถุงยางอนามัยรอบปีที่ผ่านมา				
แฟนหรือคูรัก	N=4	N=64	N=170	N=238
	1 (25.0)	11 (17.2)	26 (15.3)	38 (16.0)
ผู้ชายด้วยกัน	N=1	N=2	N=4	N=7
	-	1 (50.0)	-	1 (14.3)
หญิงอื่น หรือชายอื่น	N=1	N=16	N=32	N=49
	-	8 (50.0)	14 (43.7)	22 (45.0)
หญิงขายบริการ	N=1	N=3	N=8	N=12
	1 (100.0)	3 (100.0)	4 (50.0)	8 (66.7)
โดยได้รับสิ่งตอบแทน	N=4	N=69	N=181	N=254
	1 (25.0)	5 (7.2)	10 (5.5)	16 (6.3)
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการร่วมเพศครั้งล่าสุด				
แฟนหรือคูรัก	N=4	N=64	N=170	N=181
	3 (75.0)	20 (31.2)	49 (28.8)	72 (30.2)
ผู้ชายด้วยกัน	N=1	N=2	N=4	N=7
	1 (100.0)	1 (50.0)	2 (50.0)	4 (57.1)
หญิงอื่น หรือชายอื่น	N=1	N=16	N=32	N=49
	1 (100.0)	11 (68.7)	17 (53.1)	29 (59.2)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของประวัติการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)

ข้อมูลการศึกษา	ชั้น ม. 2 จำนวน(%)	ชั้น ม.5 จำนวน(%)	ชั้น ปวช. ปี 2 จำนวน (%)	รวม จำนวน (%)
หญิงขายบริการ	N=1 1 (100.0)	N=3 3 (100.0)	N=8 3 (37.5)	N=12 7 (58.3)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ประเด็นความรู้	ชั้น ม. 2 จำนวน(%)	ชั้น ม.5 จำนวน(%)	ชั้น ปวช. 2 จำนวน(%)	รวม จำนวน(%)
1. การใช้ถุงยางอนามัยป้องกันเอดส์ได้	N=779 747 (95.9)	N=569 548 (96.3)	N=669 633 (94.6)	N=2017 1,928 (95.6)
2. การมีคู่นอนคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ ป้องกันเอดส์ได้	N=779 587 (75.3)	N=569 454 (79.8)	N=670 535 (79.8)	N=2,018 1,576 (78.1)
3. ยุงเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์	425 (54.5)	347 (61.0)	391 (58.4)	1,163 (57.6)
4. กินอาหารร่วมกันติดเชืเอดส์ได้	454 (58.3)	426 (74.9)	462 (69.0)	1,342 (66.5)
5. คนที่มีสุขภาพแข็งแรงติดเชืเอดส์ได้	489 (62.8)	473 (83.1)	513 (76.8)	1,475 (73.2)
6. การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันทำให้ติดเชืเอดส์ได้	753 (96.7)	566 (99.5)	665 (99.2)	1,984 (98.3)
7. ปัจจุบันมียายับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) ได้	425 (54.5)	319 (56.1)	351 (52.5)	1,095 (54.3)
ตอบข้อ 1 – 5 ได้ถูกต้อง	143 (18.4)	195 (34.3)	177 (26.4)	515 (25.5)
ตอบถูกต้องทุกข้อ	75 (9.6)	116 (20.4)	96 (14.3)	287 (14.2)

4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ OR =2.01 95 % CI 1.25-3.23) เพศชาย การใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์ไป เกย์ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเคยดูหนังสือไป วิชิตีไป วิดีโอไป (OR =1.55 95 % CI 1.15-2.10 OR =0.57 95 % CI 0.42-0.78 OR =0.39 95 % CI 0.27-0.55 และ OR =0.24 95 % CI 0.15-0.38) (ตารางที่ 4

จากการวิเคราะห์ด้วย Logistic Multiple Regression Analysis ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าปัจจัยที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ กลุ่มอายุ 12 -14 ปี กลุ่มอายุ 15-17 ปี (OR =12.51 95 % CI 2.14-73.06 และ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

ปัจจัย	b	SE	exp (b)	95 % CI for exp (b)
อายุ 12 – 14 ปี	2.52	0.90	12.51	2.14-73.06
อายุ 15 – 17 ปี	0.70	0.24	2.01	1.25-3.23

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)

ปัจจัย	b	SE	exp (b)	95 % CI for exp (b)
เพศชาย	0.44	0.15	1.55	1.15-2.10
เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์โป๊	-0.55	0.16	0.57	0.42-0.78
เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	-0.94	0.18	0.39	0.27-0.55
เคยดูหนังสือโป๊ วิดีโอโป๊ วีดีโอโป๊	-1.44	0.24	0.24	0.15-0.38
ค่าคงที่ (a)	2.970	0.878		

อภิปรายผล

การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนก่อนวัยอันควร คือเริ่มตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้น (อายุต่ำสุดที่เคยมีเพศสัมพันธ์ คือ 12 ปี เฉลี่ย 15.7 ปี) จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เพราะเนื้อเยื่อบริเวณอวัยวะเพศของวัยรุ่นมีลักษณะบาง และไวต่อการติดเชื้อมากกว่าผู้ใหญ่ รวมทั้งภูมิคุ้มกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ข้อมูลที่น่าวิตกคือนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วมากที่สุด ร้อยละ 34.8 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนรักษ์ ผลพัฒน์¹ ซึ่งเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ในพื้นที่ 24 จังหวัดของประเทศไทยที่พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชาย ร้อยละ 32.0 เคยมีประสบการณ์การร่วมเพศมาก่อน และนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ร้อยละ 21.2 เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน แต่มีเพียงร้อยละ 39.4 ในเพศชาย และร้อยละ 30.4 ในเพศหญิงที่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เช่นเดียวกับการศึกษาของ ปวีณา เสียงสูง² ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33.4 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เป็นไปได้ว่า ในสภาพสังคม

ปัจจุบัน สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เอื้อให้วัยรุ่นมีโอกาสเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น เช่น ปริมาณการเพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง ที่มีหลายรูปแบบ รวมทั้งการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ที่ยั่วความรู้สึกทางเพศ เช่น วีดีโอ วีซีดี หนังสือ และการดูโป๊ต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันหาได้ง่ายมากขึ้น ซึ่งงานวิจัยของ กฤตยา อทวนิจกุลและวราภรณ์ แซ่มสนิห์พบว่า การที่ครอบครัวและระบบการศึกษาผลกระทบการเรียนรู้เรื่องเพศ ของวัยรุ่นให้เรียนรู้จากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง ก็คือ สิ่งที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น เรื่องเพศของวัยรุ่นเท่าที่มีปรากฏในท้องตลาด มักเป็นสื่อที่ยั่วยุ กระตุ้นเร้าความต้องการทางเพศ โดยเฉพาะวีดีโอเอ็กซ์ ซึ่งแพร่หลายมาก ในหมู่วัยรุ่น มีผลทำให้วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากลอง เกิดการแสวงหาประสบการณ์จริงทางเพศ ซึ่งการเคยมีประสบการณ์ทางเพศ ถือว่าเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอย่างหนึ่งที่อาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การติดเชื้อโรคเอดส์ตามมา

ข้อมูลจากการศึกษาเป็นเรื่องน่าวิตก โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ทั้งนี้ นักเรียนชายและหญิง เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในสัดส่วนใกล้เคียงกัน (เพศชาย ร้อยละ 18.7 เพศหญิง ร้อยละ 14.6) และเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุยังไม่ถึง 16 ปี (เฉลี่ย 15.7 ปี) ซึ่งอายุน้อยที่สุด เท่ากับ 12 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล พรรณวงศ์

ครุณี ชุมหวัด ยวดี ฤาชา และ ปริญญา จิรสกุลพัฒนา⁴ ดวงใจ กสานติกุล⁵ กฤตยา อาชวนิจกุล และ วราภรณ์ เข้มสนธิ์ กิติวุฒิ เทเวทิพ และ คณะ⁷ ระจิตตา ณ พัทลุง⁸ และ ปวีณา สายสูง⁹ ที่พบว่าวัยรุ่นไทยเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศในช่วงอายุ 15 – 17 ปี (เฉลี่ย 16 ปี) เนื่องจากเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นพัฒนาการทางด้านร่างกายจะเจริญเข้าสู่ลักษณะเฉพาะเพศขั้นที่สอง และมีผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ และสังคม ส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศตรงข้าม หรือความต้องการทางเพศที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ อันเป็นผลให้เกิดแรงผลักดันหรือแรงขับทางเพศ มีความอยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศสูง ประกอบด้วย สภาพสังคมในปัจจุบันเปิดโอกาสให้วัยรุ่น หญิง ชาย มีการคบกันอย่างเปิดเผย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จึงเพิ่มมากขึ้น

จากผลการศึกษาครั้งนี้บุคคลในกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วย ไม่ว่าจะเป็นครั้งแรก และในรอบปีที่ผ่านมา คือ แฟน หรือคูรัก มากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จันทรแรม ทองศิริ⁹ ปวีณา สายสูง⁹ ทวีวรรณ ชาลีเครือ¹⁰ ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ กับแฟน หรือคูรักมากที่สุด แต่สัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการครั้งแรก และทุกครั้งในรอบปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 เป็นร้อยละ 8.8 แต่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับหญิงขายบริการเพิ่มขึ้น แต่เรื่องที่น่าวัดก็คือ นักเรียนใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักต่ำมาก (ร้อยละ 16.0) สอดคล้องกับการศึกษาของ นิภามณูญ¹² ศรีนงามศิริอุดม¹³ ได้สัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับประสบการณ์ พฤติกรรมทางเพศ และโรคเอดส์ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และมักไม่ใช้ถุงยางอนามัย ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่างๆ อาทิเช่น รู้สึกว่าปลอดภัยดีกว่าคูรัก

ของตน ไม่มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักไม่เหมาะสมในความสัมพันธ์ที่อยู่บนพื้นฐานของความรัก เพราะทำให้เกิดความไม่เชื่อใจกัน และขาดความใกล้ชิด

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนหญิงมีการร่วมเพศด้วยความสมัครใจสูงมาก (ร้อยละ 71.1) โดยเฉพาะนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการร่วมเพศด้วยความสมัครใจสูงสุด ร้อยละ 82.2 และได้รับสิ่งตอบแทน เมื่อมีเพศสัมพันธ์ อาจเนื่องจากกระแสวัฒนธรรมใหม่ที่เข้ามาในสังคมปัจจุบัน ซึ่งวัยรุ่นนั้นอาจได้รับวัฒนธรรมเหล่านี้จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ นิตยสาร แฟชั่น ดารา หรือจากกลุ่มเพื่อน ทำให้เกิดวัฒนธรรมการปฏิบัติตาม มองเป็นเรื่องที่ทันสมัย ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านี้ เช่น เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย โทรศัพท์มือถือ เป็นวัตถุที่มีราคาแพง ในสภาพของการที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งต้องเรียนหนังสือ ไม่มีเงินเดือนใช้ก็ต้องอยู่ในภาวะที่ต้องพึ่งพาผู้ปกครองอยู่ และบางครั้งความจำเป็นที่ต้องใช้สิ่งเหล่านี้ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมี ต้องใช้ แต่เมื่อต้องเจอกับสภาพสังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้ ก็จำเป็นที่ต้องมีให้เหมือนกับกลุ่ม เพื่อที่จะได้เป็นที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ตกฐาน โดยวิธีการได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ แตกต่างกันไป บางคนครอบครัวสามารถที่จะหาให้ได้ก็ไม่ใช่เป็นปัญหามากนัก แต่บางกลุ่มจำเป็นที่ต้องใช้ความสามารถของตนเอง เช่น หางานพิเศษทำ หรือบางคน ถึงขั้นที่ใช้ตัวเข้าแลก เพื่อให้ได้มาเป็นเงินไว้ซื้อเสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มีประเด็นที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือ เด็กนักเรียนกลุ่มอายุ 12 -14 ปี

มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอายุอื่นถึง 12.5 เท่า และกลุ่มอายุ 15 - 17 ปี มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอายุอื่น 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้นหมายถึง เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั้งตอนต้น และตอนปลายเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ควรให้ความสนใจ และได้รับการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างเข้มงวดต่อเนื่อง และจริงจังทั้งจากผู้ปกครอง ครู ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ โดยเฉพาะบิดา มารดา ตลอดจนผู้ที่อยู่ในฐานะผู้ปกครอง ควรใช้มาตรการเชิงรุก ในการป้องกันปัญหา ล่วงหน้ามากกว่าที่จะคอยตั้งรับ เพื่อที่จะแก้ไขปัญห เพราะเมื่อเกิดปัญหาแล้วผู้ปกครองไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหได้ จึงจำเป็นต้องยอมรับปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นอกจากนั้นผู้ปกครองควรมีการตรวจสอบการคบเพื่อน การใช้สื่อที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของบุตรวัยรุ่นว่า ได้ใช้เพื่อนหรือสื่อต่างๆ เป็นแหล่งให้คำตอบเรื่องเพศหรือไม่ ปัจจัยอื่นๆ ที่พบที่มีความสัมพันธ์ลักษณะเดียวกัน ได้แก่ เพศชาย เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์โป๊ เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเคยดูหนังสือโป๊ วิชีดีโป๊ วิดีโอโป๊ ล้วนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะเพศชาย ที่มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง 1.5 เท่า ถึงแม้ว่าทั้งเพศชายและเพศหญิง จะมีแรงขับทางเพศ ที่เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ การมีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ซึ่งเพศทางด้านชีววิทยาได้ถ่ายทอดจากสภาพร่างกาย และอวัยวะเพศที่ธรรมชาติกำหนดมาอย่างตายตัว แต่เพศเชิงสังคมนั้น เป็นเพียงข้อตกลงของสังคมนั้นๆ ซึ่งสังคมไทยได้กำหนดบทบาทความเป็นชาย และความเป็นหญิงไว้แตกต่างกันมาก โดยชายไทยต้องการแสวงหาความแปลกใหม่ และเรียนรู้ทางเพศได้อย่างไม่จำกัด

ตรงกันข้ามกับความเป็นหญิงไทยผู้หญิงที่ดี ต้องไม่แสดง ความสนใจหรือปรารถนาทางเพศออกมานอกหน้าต่างผลการศึกษครั้งนี้พบว่า เพศชายที่มีเพศสัมพันธ์มีจำนวนมากกว่าเพศหญิง ถึงแม้ว่าสัดส่วนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายก็ตาม ประเด็นสำคัญที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น คือ การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อกระตุ้นอารมณ์จากผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์โป๊ เคยดูหนังสือโป๊ วิชีดีโป๊ วิดีโอโป๊ มีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑารัตน์ จุลรอด และพรชัย สติธิปัญญา¹⁴ ที่พบว่าการอ่านหนังสือลามก การดูเทปโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นปัจจัยที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศของวัยรุ่น และนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ และการศึกษาของ ปวีณา สายสูง² พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่เคยเห็นสิ่งพิมพ์ และสื่อกระตุ้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยเห็นสิ่งพิมพ์ และสื่อกระตุ้นมีโอกาสมิ่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเห็น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นต่างๆ นับว่ามีอิทธิพลที่สำคัญอย่างยิ่งในการชักจูงให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในปัจจุบันแม้จะมีกฎหมายในการควบคุมแหล่งบันเทิง สิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นต่างๆ แต่ในความเป็นจริงยังมีผู้ละเมิดกฎหมายอยู่ และเนื่องจากแหล่งบันเทิง สิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นต่างๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รัฐ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการตามกฎหมาย อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เช่น ควรมีมาตรการในการเปิด การปิดสถานบันเทิงเรีงรมย์หรือสถานบริการในประเภทเดียวกัน และควรควบคุมสื่อโฆษณา ภาพยนตร์ ละคร และการซื้อขายสื่อที่มีส่วน

กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วิชีดี วิดีโอ อย่างเข้มงวด และจริงจัง

ผลของการสำรวจข้อมูลที่ได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการควบคุมป้องกันโรคเอดส์ ในระดับจังหวัด โดยนำไปใช้วางแผน ประเมินผลโครงการ และกิจกรรม ที่ดำเนินงาน ตัวชี้วัดที่สำคัญได้แก่ ร้อยละ ของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และในรอบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ใช้ถุงนอนของตนเอง และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ การควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อสิ่งกระตุ้นทางเพศที่เหมาะสม จะเป็น ตัวชี้วัดที่สำคัญ ของโครงการป้องกัน ควบคุมโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ควรให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความอบอุ่น สร้างครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดของสังคม ให้มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แน่นแฟ้นระหว่างกัน เสริมสร้างความเข้าใจ และกล่อมเกลานบุตร ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และบุคคลที่ตนเองจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย เพื่อป้องกันมิให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ รวมทั้งทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของสังคมไทย

2. กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานเอกชน ควรจัดให้มีการรณรงค์ และปรับกระบวนการเรียนการสอน ในเรื่องการส่งเสริม และป้องกันสุขภาพด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ปลูกฝังในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยโดยใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ทั้งในเพศหญิง และเพศชาย และที่สำคัญควรเน้นให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง หรือใช้กระบวนการทักษะชีวิตให้เพื่อนเป็นแกนนำของกระบวนการ เพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับค่านิยม

ทัศนคติ และพฤติกรรมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นในสถานศึกษายุคปัจจุบัน

3. ในสถานศึกษาควรบรรจุความรู้เรื่องเพศศึกษา พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

4. ในสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมพัฒนาจิตใจในเรื่องของศีลธรรม และจริยธรรม แก่นักเรียน ให้แสดงออกเรื่องเพศอย่างเหมาะสม

5. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายในการควบคุมสื่อลามกที่มีส่วนทำให้วัยรุ่น มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ โดยเฉพาะทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย และดำเนิน การตามกฎหมาย ให้เข้มงวด รวมทั้งปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจริงจัง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือ และที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะผู้ให้ข้อมูลจนทำให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. ธนรักษ์ ผลิพัฒน์. ผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 พ.ศ. 2547. วารสารโรคเอดส์. 2549; 18: 25-34
2. นฤมล พรธวงค์. ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดนครพนม ปี 2539. สรรพสิทธิเวชสาร. 2540; 18: 73 -77
3. ครุณี ชุมหวัด, ยุวดี ภาษา และปริญดา จิรกุลพัฒนา. การให้คุณค่าต่อสุขภาพ ความเชื่อ อำนาจ

ด้านสุขภาพ และพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของวัยรุ่น. วารสารพยาบาล. 2537, 43: 253-260

4. คงใจ กานติกุล. วัยรุ่น ใน; เกมมัตติผลาชีวะบรรณาธิการ, ตำราจิตเวชศาสตร์สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2536 น. 818-851

5. กฤตยา อาชวนิจกุล และวราภรณ์ แซ่มสนธิ. รายงานวิจัยวัยรุ่นชายไทย กับการซื้อประเวณี: การศึกษาแนวทางการเปลี่ยนแปลงค่านิยมการซื้อประเวณี. สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล; 2537

6. กิตติวุฒิ เทวาคิเทพ. พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. การประชุมวิชาการพฤติกรรมสุขภาพครั้งที่ 2. ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮอริค. เชียงใหม่; 2535

7. ระจิตดาณ พัทลุง. วิถีเพศสัมพันธ์คนกรุง. วารสารสาธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา. 2539; 9: 91-108

8. ปวีณา สายสูง. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบอิสระสาขาสหศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2541

9. จันทร์แรม ทองศิริ. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่นในอำเภอเมืองจังหวัดน่าน. การค้นคว้าแบบ อิสระ

สาขาสหศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2539

10. ทวีวรรณ ชาลีเครือ. พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน วัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคเหนือ. 2541; 11: 22-28

11. Mills, S., Benjarattanaporn, P., Bennett, A., Na Pattalung, R., Trongswad, P., Gregorich, S.E., Hearst, N., & Mandel, J.S. HIV risk behavioral surveillance in Bangkok, Thailand: Sexual behavior trends among eight population group. AIDS. 1997; 11: 43-51

12. นิภา มนูญพิจุ. มโนทัศน์ด้านสุขภาพของ วัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2535

13. ศรีนงา ยามศิริอุดม. การตีความหมายของ คำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น. รายงานวิจัยศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 10 เชียงใหม่; 2539

14. จุฑารัตน์ จุลรอด และพรชัย สติรปัญญา. ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกัน โรคเอดส์ในนักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสงขลา. สงขลานครินทร์วารสาร. 2538; 12: 69-71